

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (pirmoji kolegija) NUTARTIS

2012 m. lapkričio 27 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo — Valstybei narei skirti sprendimai, kuriais siekiama ištaisyti padėtį esant perviršiniam deficitui — Tiesioginės sąsajos nebuvimas — Nepriimtinumai“

Byloje T-541/10

Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon (ADEDY), įsteigta Atėnuose (Graikija),

Spyridon Papaspyros, gyvenantis Atėnuose,

Ilias Iliopoulos, gyvenantis Atėnuose,

atstovaujami advokato M.-M. Tsipra,

ieškovai,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą T. Middleton, A. De Gregorio Merino ir E. Chatziioakeimidou,

atsakovę,

palaikomą

Europos Komisijos, atstovaujamos B. Smulders, J.-P. Keppenne ir M. Konstantinidis,

įstojusios į bylą šalies,

dėl, pirma, 2010 m. gegužės 10 d. Tarybos sprendimo 2010/320/ES, skirto Graikijai, kuriuo siekiama sugriežtinti ir sustiprinti fiskalinę priežiūrą bei įspėti Graikiją imtis deficitu mažinimo priemonių, kaip manoma, reikalingų perviršinio deficitu padėčiai ištaisyti (OL L 145, p. 6, su pataisymais, padarytais OL L 209, 2011, p. 63), ir, antra, 2010 m. rugsėjo 7 d. Tarybos sprendimo 2010/486/ES, iš dalies keičiančio Sprendimą 2010/320/ES (OL L 241, p. 12), panaikinimo,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Azizi (pranešėjas), teisėjai S. Frimodt Nielsen ir M. Kancheva,

kancleris E. Coulon,

priima šią

* Proceso kalba: graikų.

Nutartį

Teisinis pagrindas

ES sutartis

- 1 Pagal ES sutarties 3 straipsnio 4 dalį:

„Sąjunga įsteigia Ekonominę ir pinigų sąjungą, kurios valiuta – euro.“

ESV sutartis

- 2 Pagal SESV 119 straipsnį:

„1. Siekiant Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnyje iškeltų tikslų, valstybių narių ir Sąjungos veikla, kaip numatyta Sutarčių nuostatose, apima nustatymą ekonominės politikos, kuri yra grindžiama glaudžiu valstybių narių ekonominės politikos koordinavimu, vidaus rinka bei bendrų tikslų apibrėžimu ir kuri yra vykdoma vadovaujantis atviros rinkos ekonomikos esant laisvai konkurencijai principu.

2. Be to, kas pirmiau paminėta, kaip numatyta Sutartyse ir laikantis jose nustatytų terminų bei tvarkos, ši veikla apima bendrą valiutą – eurą, nustatymą ir vykdymą vienos bendros pinigų politikos ir valiutų kurso politikos, kurių pagrindinis tikslas yra išlaikyti stabilias kainas ir, neprieštaraujant šiam tikslui, Sąjungoje remti bendras ekonominės politikos kryptis vadovaujantis atviros rinkos ekonomikos esant laisvai konkurencijai principu.

3. Ši valstybių narių ir Sąjungos veikla turi atitikti tokius pagrindinius principus: stabilios kainos, patikimi viešieji finansai ir monetarinės sąlygos bei tvarus mokėjimų balansas.“

- 3 SESV 126 straipsnyje nustatoma perviršinio deficito procedūra, kurios tikslas paskatinti, o prireikus – priversti atitinkamą valstybės narę sumažinti perviršinį valstybės biudžeto sektoriaus deficitą, kuris galėjo būti nustatytas. Šio straipsnio atitinkamos dalys suformuluotos taip:

„1. Valstybės narės vengia perviršinio bendrojo šalies biudžeto deficito.

2. Kad būtų galima nustatyti dideles klaidas, Komisija prižiūri biudžeto būklę ir valstybės skolos dydį valstybėse narėse. Ji ypač tikrina biudžetinės drausmės laikymąsi pagal šiuos du kriterijus:

- a) ar planuojamo arba faktinio valstybės biudžeto deficito santykis su bendruoju vidaus produktu viršija tam tikrą pamatinę vertę, išskyrus atvejus, kai:

— arba santykis smarkiai ir nuolat mažėjo ir pasiekė lygį, artimą pamatinei vertei;

— arba antraip – pamatinės vertės perviršis yra tik išimtinis ir laikinas, ir santykis išlieka artimas pamatinei vertei;

- b) ar valstybės skolos santykis su bendruoju vidaus produktu viršija tam tikrą pamatinę vertę, išskyrus atvejus, kai tas santykis pakankamai mažėja ir patenkinamai sparčiai artėja prie pamatinės vertės.

Tos pamatinės vertės konkrečiai nurodytos prie Sutarčių pridedamame Protokole dėl perviršinio deficito procedūros.

<...>

6. Apsvarsčiusi suinteresuotos valstybės narės norimas pareikšti pastabas ir nuodugnai jas įvertinusi, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, nusprendžia, ar yra susidaręs perviršinis deficitas.

7. Tais atvejais, kai pagal 6 dalį nusprendžiama, kad perviršinis deficitas yra susidaręs, Taryba, nepagrįstai nedelsdama, pagal Komisijos rekomendaciją atitinkamai valstybei narei pateikia rekomendacijas, kaip per tam tikrą nurodytą laikotarpį tokią padėtį ištaisyti.

8. Nustačiusi, kad nurodytu laikotarpiu, atsižvelgiant į jos rekomendacijas, nebuvo imtasi veiksmingų priemonių, Taryba savo rekomendacijas gali viešai paskelbti.

9. Jei valstybė narė ir toliau nevykdo Tarybos rekomendacijų, Taryba gali nuspręsti tą valstybę narę įspėti, kad ji per nurodytą laiką deficitui sumažinti imtųsi priemonių, kurios, Tarybos nuomone, yra reikalingos padėčiai ištaisyti.

Tokiu atveju Taryba gali pareikalauti iš atitinkamos valstybės narės pagal konkretų grafiką teikti ataskaitas, kad galėtų tikrinti tos valstybės narės pastangas sureguliuoti deficitą.

<...>

11. Kol valstybė narė neįvykdo pagal 9 dalį priimto sprendimo, Taryba gali nuspręsti taikyti arba, atsižvelgusi į konkretų atvejį, sugriežtinti vieną ar keletą iš šių priemonių:

- pareikalauti iš atitinkamos valstybės narės prieš išleidžiant obligacijas ir vertybinius popierius paskelbti papildomą informaciją, kurią nurodys Taryba;
- pasiūlyti Europos investicijų bankui persvarstyti savo paskolų teikimo politiką atitinkamos valstybės narės atžvilgiu;
- pareikalauti iš atitinkamos valstybės narės įnešti Sąjungai atitinkamo dydžio indėlį be palūkanų, kol perviršinis deficitas, Tarybos manymu, bus ištaisytas;
- skirti atitinkamo dydžio baudas.

Apie priimtus sprendimus Tarybos pirmininkas informuoja Europos Parlamentą.

12. Taryba kai kuriuos arba visus savo 6–9 ir 11 dalyse nurodytus sprendimus ar rekomendacijas panaikina tokia apimtimi, kokia perviršinis deficitas toje valstybėje narėje, Tarybos manymu, buvo ištaisytas. Jei Taryba anksčiau buvo viešai paskelbusi rekomendacijas, vos tik panaikinusi pagal 8 dalį priimtą sprendimą ji skelbia viešą pareiškimą, kad perviršinio deficito toje valstybėje narėje nebėra.

13. Priimdama 8, 9, 11 ir 12 dalyse nurodytus sprendimus ar rekomendacijas, Taryba nusprendžia remdamasi Komisijos rekomendacija.

<...>“

4 SESV sutarties 136 straipsnio 1 dalyje nustatyta :

„1. Siekdama prisidėti prie tinkamo Ekonominės ir pinigų sąjungos veikimo, ir pagal atitinkamas Sutarčių nuostatas Taryba, vadovaudamasi atitinkama 121 ir 126 straipsniuose nustatyta tvarka <...> patvirtina valstybėms narėms, kurių valiuta yra euro, skirtas priemones, kuriomis siekiama:

- a) sustiprinti jų biudžetinės drausmės koordinavimą ir priežiūrą;

b) nustatyti joms taikomas ekonominės politikos gaires užtikrinant jų suderinamumą su visai Sąjungai priimtomis gairėmis ir užtikrinti jų priežiūrą.“

5 Pagal prie Sutarčių pridėto Protokolo Nr. 12 dėl perviršinio deficito procedūros 1 straipsnį:

„Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 126 straipsnio 2 dalyje nurodytos pamatinės vertės yra:

- 3 % planuojamo arba faktinio bendrojo šalies biudžeto deficito santykis su bendruoju vidaus produktu rinkos kainomis;
- 60 % valstybės skolos santykis su bendruoju vidaus produktu rinkos kainomis.“

Stabilumo ir augimo paktas

6 1997 m. birželio 17 d. susitikime Amsterdame (Nyderlandai) Europos Vadovų Taryba patvirtino valstybių narių, dalyvaujančių Sąjungos ekonominėje ir pinigų sąjungoje, nacionalinės biudžeto politikos teisinį pagrindą. Šis pagrindas buvo įtvirtintas Stabilumo ir augimo pakte, kuris grindžiamas patikimų valstybės finansų tikslu kaip priemone sudaryti geresnes sąlygas kainų stabilumui ir dideliame tvariam augimui, kuris prisidės prie naujų darbo vietų kūrimo (žr. 1997 m. birželio 17 d. Europos Vadovų Tarybos rezoliuciją dėl Stabilumo ir augimo pakto (OL C 236, p. 1)).

7 Stabilumo ir augimo paktą sudaro šie trys dokumentai: pirma, 6 punkte minėta rezoliucija, antra, 1997 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1466/97 dėl biudžeto būklės priežiūros stiprinimo ir ekonominės politikos priežiūros bei koordinavimo (OL L 209, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 10 sk., 1 t., p. 84) ir, trečia, 1997 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1467/97 dėl perviršinio deficito procedūros įgyvendinimo paspartinimo ir paaiškinimo (OL L 209, p. 6; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 10 sk., 1 t., p. 89).

8 Reglamento Nr. 1466/97, iš dalies pakeisto 2005 m. birželio 27 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1055/2005, (OL L 174, p. 1), 3 straipsnyje eurą įsivedusioms valstybėms narėms nustatoma pareiga periodiškai pateikti Europos Sąjungos Tarybai ir Europos Bendrijų Komisijai stabilumo programą, kurioje būtų informacija apie jų ekonominę politiką.

9 Reglamento Nr. 1466/97, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1055/2005, 3 straipsnio 2 dalies c punkte patikslinama, jog stabilumo programoje pateikiamas:

„biudžetinių bei kitų ekonominės politikos priemonių, kurios taikomos ir (arba) siūlomos programos tikslų įgyvendinimui, išsamus ir kiekybinis įvertinimas, apimantis išsamią pagrindinių struktūrinių reformų, kurios turės tiesioginį ilgalaikį išlaidų mažinimo poveikį, įskaitant didinančias augimo potencialą, ekonominės naudos analizę <...>“

10 Reglamento Nr. 1467/97, iš dalies pakeisto 2005 m. birželio 27 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1056/2005 (OL L 174, p. 5), 3 straipsnio 4 dalyje nustatyta:

„Pagal [SESV 126] straipsnio 7 dalį pateiktoje Tarybos rekomendacijoje nustatomas ne ilgesnis kaip šešių mėnesių laikotarpis, per kurį atitinkama valstybė narė turi imtis veiksmingų priemonių. Tarybos rekomendacijoje taip pat nurodomas terminas, per kurį reikia ištaisyti perviršinį deficitą, o ištaisyimas turėtų būti užbaigtas per metus nuo tokio deficito nustatymo, nebent atsirastų ypatingų aplinkybių. Rekomendacijoje Taryba nurodo, kad, siekiant ištaisyti perviršinį deficitą per rekomendacijoje nustatytą terminą, valstybė narė turi pasiekti minimalių metinių kiekvienam ciklui pritaikyto balanso pagerėjimą, kurio etalonas būtų ne mažiau kaip 0,5 % BVP, atėmus vienkartinės ir laikinąsias priemones.“

- 11 Reglamento Nr. 1467/97, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 1056/2005, 5 straipsnyje nustatoma:

„1. Visi Tarybos sprendimai įspėti atitinkamą dalyvaujančią valstybę narę, kad ji imtųsi priemonių deficitui sumažinti pagal [SESV 126] straipsnio 9 dalį, priimami per du mėnesius nuo tos dienos, kai Taryba nusprendžia, kad nebuvo imtasi jokių veiksmingų priemonių pagal [126] straipsnio 8 dalį. Įspėjime Taryba nurodo, kad, siekiant ištaisyti perviršinį deficitą per įspėjime nustatytą terminą, valstybė narė turi pasiekti minimalų metinį kiekvienam ciklui pritaikyto balanso pagerėjimą, kurio etalonas būtų ne mažiau kaip 0,5 % BVP, atėmus vienkartinės ir laikinąsias priemones.“

2. Jei vadovaujantis pagal [SESV 126] straipsnio 9 dalį pateiktu įspėjimu buvo imtasi veiksmingų priemonių, o priėmus tą įspėjimą kyla netikėtų neigiamų ekonominių įvykių, turinčių didelį nepalankų poveikį valstybės finansams, Taryba, remdamasi Komisijos rekomendacija, gali nuspręsti pagal [SESV 126] straipsnio 9 dalį priimti patikslintą įspėjimą. Šiame patikslintame įspėjime, atsižvelgiant į šio reglamento 2 straipsnio 3 dalyje nurodytus svarbius veiksnius, perviršinio deficito ištaisymo terminas gali būti pratęstas dar vieneriems [vieniems] metams. Taryba įvertina, ar yra netikėtų neigiamų ekonominių įvykių, turinčių didelį nepalankų poveikį valstybės finansams, remdamasi savo įspėjime pateiktomis ekonominėmis prognozėmis.“

Ginčo aplinkybės

Graikijos skolos krizė ir tarpvyriausybiniis finansinės paramos Graikijos Respublikai mechanizmas

- 12 2009 m. spalio 21 d. Graikijos Respublika pranešė Eurostat (Europos Sąjungos statistikos tarnyba) statistinius duomenis, remiantis kuriais persvarstytas jos valstybės biudžeto deficitas 2008 m. – jis nuo 5,0 % bendrojo vidaus produkto (BVP) (ši skaičių Graikijos Respublika pranešė 2009 m. balandį) padidėjo iki 7,7 % BVP. Tuo pat metu Graikijos institucijos persvarstė 2009 m. numatytą šalies deficito santykį ir jį padidino nuo 3,7 % BVP (šie duomenys pranešti 2009 m. pavasarį) iki 12,5 % BVP.
- 13 Ši ekonominių duomenų peržiūra sukėlė abejonių rinkose dėl šalies mokumo, ir tai pagreitino jos valstybės skolos krizę. Dėl investuotojų elgesio rinkoje pirmaisiais 2010 m. mėnesiais padidėjo Graikijos obligacijų palūkanų norma. 2010 m. balandžio pabaigoje kredito reitingų agentūra Graikijos obligacijų reitingą sumažino nuo BBB- iki BB+, o šioje kategorijoje skola laikoma labai rizikinga.
- 14 Atsižvelgiant į tai, kad Graikijos skolos krizė grasino daryti poveikį kitose eurozonos valstybėse narėse ir kėlė pavojų visos eurozonos stabilumui, 2010 m. kovo 25 d. Europos Vadovų Taryboje eurozonos valstybių arba vyriausybių vadovai susitarė įgyvendinti tarpvyriausybiniis finansinės paramos Graikijos Respublikai mechanizmą, kurį sudaro koordinuojamos dvišalės paskolos, taikant nekoncesines palūkanų normas, t. y. be jokio subsidijos elemento. Paskolos išmokėjimui taikomos griežtos sąlygos, o ji pradėdama mokėti gavus Graikijos Respublikos prašymą. Paramos mechanizme labai svarbus Tarptautinio valiutos fondo (TVF) vaidmuo.
- 15 Minėtas tarpvyriausybiniis finansinės paramos mechanizmas grindžiamas dviem instrumentais: pirma, kreditorių susitarimu („intercreditor agreement“), kurio susitariančios šalys yra pagalbą teikiančios valstybės ir kuriame nustatytos esminės skolintojų koordinavimo teikiant paskolas taisyklės, ir, antra, pagalbą teikiančių eurozonos valstybių narių (įskaitant vieną Vokietijos finansų įstaigą, veikiančią pagal pavedimą ir Vokietijos Federacinės Respublikos garantiją) ir Graikijos Respublikos bei Graikijos centrinio banko susitarimu dėl paskolos programos („loan facility agreement“).
- 16 2010 m. balandžio 23 d. Graikijos Respublika paprašė pradėti taikyti minėtą tarpvyriausybiniis paramos mechanizmą.

- 17 2010 m. gegužės 2 d. pagal minėtą tarpvyriausybinių paramos mechanizmą eurozonos valstybės narės davė savo sutikimą Graikijos Respublikai išmokėti 80 mlrd. eurų paskolą iš 110 mlrd. eurų paskolų paketo, kurį jos skyrė kartu su TVF.
- 18 2010 m. gegužės 3 d. Graikijos Respublikos ir Komisijos, veikiančios euro zonos valstybių narių vardu, atstovai pasirašė dokumentą „Memorandum of Understanding“ (Supratimo memorandumas); jame aprašyta Graikijos finansų ministerijos kartu su Komisija, Europos centriniu banku ir TVF parengta trejų metų trukmės programa, kurios tikslas pagerinti Graikijos viešuosius finansus ir atkurti rinkų pasitikėjimą, kiek tai susiję su šių viešųjų finansų padėtimi ir apskritai Graikijos ekonomika. Minėtą supratimo memorandumą sudaro trys specifiniai memorandumai: „Memorandum of Economic and Financial Policies“, „Memorandum of Understanding on Specific Economic Policy Conditionality“ ir „Technical Memorandum of Understanding“.
- 19 Minėtieji kreditorių susitarimas ir susitarimas dėl paskolos programos (žr. 15 punktą) buvo pasirašyti 2010 m. gegužės 8 dieną.

Perviršinio deficito procedūra Graikijos Respublikos atžvilgiu

Prieš priimant ginčijamus aktus pradėta procedūra

- 20 2009 m. balandžio 27 d. pagal EB 104 straipsnio 6 dalį (dabar – SESV 126 straipsnio 6 dalis) Taryba nusprendė, kad Graikijoje yra susidaręs perviršinis deficitas, ir pagal EB 104 straipsnio 7 dalį (dabar – SESV 126 straipsnio 7 dalis) bei Reglamento Nr. 1467/97 3 straipsnio 4 dalį pateikė rekomendacijas dėl to deficito ištaisymo ne vėliau kaip iki 2010 metų. Taryba taip pat nustatė 2009 m. spalio 27 d. terminą, iki kurio Graikija turi imtis veiksmingų priemonių.
- 21 2009 m. lapkričio 30 d. pagal [SESV 126] straipsnio 8 dalį Taryba nusprendė, kad Graikija nesiėmė jokių veiksmų pagal 2009 m. balandžio 27 d. rekomendaciją.
- 22 2010 m. vasario 16 d. Taryba, remdamasi SESV 126 straipsnio 9 dalimi ir 136 straipsniu, priėmė Sprendimą 2010/182/ES, kuriuo Graikijai nurodoma imtis deficito mažinimo priemonių, reikalingų perviršinio deficito padėčiai ištaisyti (OL L 83, p. 13).
- 23 Sprendimo 2010/182 1 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad Graikija kuo greičiau ir ne vėliau kaip iki 2012 m. ištaiso esamą perviršinio deficito padėtį.
- 24 Sprendimo 2010/82 2 straipsnyje numatyta, kad siekdama ištaisyti perviršinio deficito padėtį Graikija įgyvendina įvairias fiskalinio konsolidavimo priemones, pirmiausia įskaitant numatytąsias šios valstybės pateiktoje stabilumo programoje (žr. šio sprendimo 8 ir 9 punktus).
- 25 Sprendimo 2010/182 5 straipsnyje nustatyta 2010 m. gegužės 15 d. data, iki kurios Graikijos Respublika turi imtis veiksmingų priemonių.

Ginčijami aktai

– Sprendimas 2010/320/ES

- 26 2010 m. gegužės 10 d. Taryba priėmė Sprendimą 2010/320/ES, skirtą Graikijai, kuriuo siekiama sugriežtinti ir sustiprinti fiskalinę priežiūrą bei įspėti Graikiją imtis deficito mažinimo priemonių, kaip manoma, reikalingų perviršinio deficito padėčiai ištaisyti (OL L 145, p. 6; klaidų ištaisymas OL L 209, 2011, p. 63; toliau – Pagrindinis aktas).

- 27 Pagrindinis aktas paremtas SESV 126 straipsnio 9 dalimi ir 136 straipsniu.
- 28 Pagrindinio akto 4 ir 5 konstatuojamose dalyse iš esmės išaiškinta, kad Graikijoje atsitiko neigiamų nelauktų ekonominių įvykių, turinčių didelį nepalankų poveikį valstybės finansams, todėl yra pateisinama iš dalies persvarstyti 2010 m. vasario 16 d. Sprendimu 2010/182 pateikto pirminio įspėjimo turinį ir priimti peržiūrėtas rekomendacijas pagal SESV 126 straipsnio 9 dalį ir 136 straipsnį.
- 29 Pagrindinio akto 8 konstatuojamojoje dalyje į tarpvyriausybinių Graikijos Respublikai suteiktos paramos mechanizmą nurodoma taip:
- „Labai pablogėjus Graikijos valdžios sektoriaus finansų būklei, euro zonos valstybės narės nusprendė suteikti Graikijai paramą stabilumui užtikrinti, kad būtų užtikrintas finansinis stabilumas visoje euro zonoje, kartu su Tarptautinio valiutos fondo suteikta daugiašale pagalba. Euro zonos valstybių narių suteikta parama, Komisijai koordinuojant, bus teikiama kaip bendra dvišalių paskolų suma. Kreditoriai nusprendė savo paramą susieti su Graikijai šiuo sprendimu nustatytų reikalavimų laikymusi. Visų pirma Graikija turi vykdyti šiame sprendime nurodytas priemones laikydamasi jame išvardytą terminų“.
- 30 Pagrindinio akto 1 straipsniu terminas esamai perviršinio deficito padėčiai ištaisyti perkeliamas į 2014 m. (vietoje 2012 m., kaip buvo nustatyta Sprendime 2010/182).
- 31 Pagrindinio akto 2 straipsnyje numatyta, kad Graikija per šiame straipsnyje nustatytus terminus įgyvendina įvairias fiskalinio konsolidavimo priemones, kuriomis siekiama drastiškai sumažinti valstybės išlaidas ir padidinti valstybės pajamas, priemones, skirtas sustiprinti biudžetinės drausmės koordinavimą ir priežiūrą, ir struktūrines priemones, pirmiausia skirtas bendrai pagerinti Graikijos ekonomikos konkurencingumą.
- 32 Pagrindinio akto 2 straipsnyje numatytos priemonės yra susijusios su daug sričių, t. y. fiskaline politika, išėjimu į pensiją ir pensijų sistema, viešojo administravimo organizavimu ir bankų sistema.
- 33 Pagrindinio akto 4 straipsnio 1 dalyje numatyta pareiga Graikijos Respublikai kiekvieną ketvirtį pateikti Tarybai ir Komisijai ataskaitą, kurioje būtų išdėstytos politikos priemonės, priimamos siekiant laikytis šio sprendimo.
- 34 Pagal Pagrindinio akto 4 straipsnio 2 dalies a ir b punktus minėtoje ataskaitoje turi būti nurodyta išsami informacija dėl, pirma, iki ataskaitos dienos Graikijos Respublikos įgyvendintų konkrečių priemonių, reikalingų siekiant laikytis šio sprendimo, įskaitant jų kiekybinį poveikį biudžetui, ir, antra, po ataskaitos dienos Graikijos Respublikos numatomų įgyvendinti konkrečių priemonių, reikalingų siekiant laikytis Pagrindinio akto, jų įgyvendinimo tvarkaraštį ir numatomą jų poveikį biudžetui.
- 35 Pagal Pagrindinio akto 4 straipsnio 3 dalį Komisija ir Taryba analizuoja ataskaitas siekdamos įvertinti, kaip Graikijos Respublika laikosi šio akto. Atsižvelgdama į tuos vertinimus, Komisija gali nurodyti priemones, kurių reikia siekiant laikytis šiuo aktu nustatyto koregavimo plano dėl perviršinio deficito ištaisymo.
- 36 Pagal Pagrindinio akto 5 straipsnį jis įsigalioja pranešimo apie jį dieną.
- 37 Pagal Pagrindinio akto 6 straipsnį jis skirtas Graikijos Respublikai.
- Sprendimas 2010/486/ES
- 38 2010 m. rugsėjo 7 d. Taryba priėmė Sprendimą 2010/486/ES, kuriuo iš dalies keičiamas Pagrindinis aktas (OL L 241, p. 12, toliau kartu – ginčijami aktai). Sprendimas 2010/486 taip pat grindžiamas SESV 126 straipsnio 9 dalimi ir 136 straipsniu bei yra skirtas Graikijos Respublikai.

- 39 Iš Sprendimo 2010/486 5–8 konstatuojamųjų dalių matyti, kad priėmus pagrindinį aktą tam tikri ekonominiai vertinimai, kuriais remiantis buvo priimtas šis aktas, turėjo būti peržiūrėti. Todėl reikėjo tam tikrais atžvilgiais iš dalies pakeisti Pagrindinį aktą paliekant šiame akte nustatytą terminą ištaisyti perviršinį deficitą.
- 40 Sprendimu 2010/486 tam tikros Pagrindiniame akte numatytos priemonės panaikinamos, prie jų pridedamos naujos ir pakeičiamas, patikslinamas arba naujai išdėstomas tam tikrų joje numatytų priemonių tekstas.
- 41 Pagal Sprendimo 2010/486 2 straipsnį jis įsigalioja nuo jo pranešimo.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 42 Ši byla buvo pradėta ieškovų *Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon* (ADEDY), Spyridon Papaspyros ir Ilias Iliopoulos ieškiniu, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijoje 2010 m. lapkričio 22 dieną.
- 43 2011 m. kovo 3 d. Taryba Bendrojo Teismo kanceliarijoje atskiru dokumentu pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 114 straipsnį pateikė nepriimtinumą grindžiamą reikalavimą.
- 44 2011 m. kovo 7 d. Komisija Bendrojo Teismo kanceliarijoje pateikė prašymą įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimus. 2011 m. birželio 27 d. nutartimi Bendrojo Teismo pirmosios kolegijos pirmininkas patenkino šį prašymą.
- 45 2011 m. balandžio 29 d. ieškovai Bendrojo Teismo kanceliarijoje pateikė pastabas dėl Tarybos prieštaravimo dėl priimtinumų.
- 46 2011 m. rugsėjo 8 d. Komisija Bendrojo Teismo kanceliarijoje pateikė įstojimo į bylą paaiškinimą.
- 47 2011 m. spalio 27 d. ieškovai Bendrojo Teismo kanceliarijoje pateikė pastabas dėl Komisijos įstojimo į bylą paaiškinimo.
- 48 Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:
- pripažinti šį ieškinį priimtinu bei pagrįstu,
 - panaikinti ginčijamus aktus,
 - priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.
- 49 Taryba Bendrojo Teismo prašo :
- atmesti ieškinį kaip akivaizdžiai nepriimtina, kiek tai susiję su ginčijamais aktais,
 - arba atmesti ieškinį kaip akivaizdžiai nepriimtina, kiek tai susiję su pagrindiniu aktu,
 - priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.
- 50 Komisija Bendrojo Teismo prašo atmesti ieškinį kaip akivaizdžiai nepriimtina.
- 51 Savo pastabose dėl nepriimtinumų grindžiamo prieštaravimo ieškovai Bendrojo Teismo prašo atmesti Tarybos pateiktą prieštaravimą ir priteisti iš jos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 52 Pagal Procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį, jeigu šalis to prašo, Bendrasis Teismas dėl nepriimtimumo gali nuspręsti nepradėdamas bylos nagrinėti iš esmės. Pagal to paties straipsnio 3 dalį, išskyrus atvejus, kai Bendrasis Teismas nusprendžia priešingai, likusi proceso dalis vyksta žodžiu.
- 53 Šioje byloje Bendrasis Teismas mano, kad bylos dokumentuose yra pakankamai informacijos, todėl jis, remdamasis šiuo straipsniu, nusprendė sprendimą priimti be žodinės proceso dalies.
- 54 Iš bylos medžiagos matyti, kad pirmasis ieškovas, ADEDY, yra Graikijos profesinė konfederacija, kurios nariai – valstybės sektoriaus (pagal viešąją teisę įsteigtų juridinių asmenų ir teritorinės valdžios institucijų) darbuotojų, su šiais asmenimis ir institucijomis susijusių darbo santykiais pagal viešąją ir privatinę teisę, profesinės sąjungos. Šių ieškovų manymu, apibendrinant galima sakyti, kad ADEDY nariai yra visi pagal viešąją teisę įsteigti juridinių asmenų tarnautojai ir darbuotojai ir ji atstovauja jų interesams.
- 55 Antrasis ir trečiasis ieškovai yra valstybės tarnautojai: atitinkamai ADEDY pirmininkas ir generalinis sekretorius. Jie pateikia šį ieškinį ir asmeniškai, ir ADEDY vardu.
- 56 Savo ieškinyje ieškovai teigia, kad ginčijamuose aktuose yra nemažai nuostatų, darančių poveikį Graikijos valstybės tarnautojų finansiniams interesams ir jų tarnybos sąlygoms.
- 57 Taryba, palaikoma Komisijos, teigia, kad ieškinys nepriimtinas, nes ieškovai neturi teisės pareikšti ieškinio pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, ir pateikia tik argumentus dėl ieškovų konkrečios sąsajos su ginčijamais aktais, o Komisija nagrinėja ir ieškinio priimtimumą atsižvelgiant į tiesioginės sąsajos sąlygą. Subsidiariai Taryba, palaikoma Komisijos, teigia, kad ieškinys nepriimtinas, kiek tai susiję su Pagrindiniu aktu, nes buvo pateiktas pavėluotai.
- 58 Ieškovai teigia esantys tiesiogiai ir konkrečiai susiję su ginčijamais aktais. Be to, jie ginčija Tarybos ir Komisijos subsidiariai ginamą argumentą dėl ieškinio nepriimtimumo, kiek tai susiję su Pagrindiniu aktu, nes jis buvo pateiktas pavėluotai. Pagaliau jie teigia, kad tuo atveju, jeigu ieškinys būtų pripažintas nepriimtiniu, iš jų būtų atimta teisė į veiksmingą teisminę apsaugą.
- 59 Pirmiausia reikia išnagrinėti ieškinio dėl dviejų ginčijamų aktų priimtimumą, kiek tai susiję su ieškovų teise pareikšti ieškinį.

Dėl ieškovų teisės pareikšti ieškinį

- 60 Pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą „kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali pateikti ieškinį dėl jam skirtų aktų arba aktų, kurie yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susiję, ar dėl reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktų, tiesiogiai su juo susijusių ir dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių“.
- 61 Pagal šią nuostatą fizinis ar juridinis asmuo ieškinį dėl panaikinimo gali paduoti dėl trijų aktų kategorijų, t. y. pirma, dėl jam skirtų aktų, antra, dėl aktų, kurie yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susiję, ir, trečia, dėl reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktų, tiesiogiai su juo susijusių ir dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių.
- 62 Šioje byloje neginčijama, kad ginčijami aktai nėra skirti ieškovams, tačiau jie teigia, jog yra tiesiogiai ir konkrečiai su jais susiję.
- 63 Atsižvelgiant į aplinkybes šioje byloje, pirmiausia reikia įvertinti ieškovų tiesioginės sąsajos kriterijų, kuris yra bendras 61 punkte nurodytai antrajai ir trečiajai aktų kategorijai.

- 64 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką dėl EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos sąlyga, kad sprendimas, dėl kurio teikiamas ieškinys, turi būti tiesiogiai susijęs su fiziniu ar juridiniu asmeniu, paprastai įvykdoma tik tuomet, kai tenkinami du kumuliaciniai kriterijai: pirma, ginčijama priemonė daro tiesioginį poveikį individo teisei padėčiai ir, antra, ji nepalieka diskrecijos adresatams, atsakingiems už jos įgyvendinimą, vykstantį savaime ir išplaukiantį tik iš Europos Sąjungos teisės normų, netaikant kitų tarpinių taisyklių (2007 m. kovo 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Regione Siciliana prieš Komisiją*, C-15/06 P, Rink. p. I-2591, 31 punktas; 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Komisija prieš Ente per le Ville Vesuviane ir Ente per le Ville Vesuviane prieš Komisiją*, C-445/07 P ir C-455/07 P, Rink. p. I-7993, 45 punktas ir 2009 m. rugsėjo 15 d. Nutarties *Municipio de Gondomar prieš Komisiją*, C-501/08 P, 25 punktas).
- 65 Kadangi, kiek tai susiję su šio ieškinio tyrimu, SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nustatyta tiesioginės sąsajos sąlyga nebuvo pakeista, konstatuotina, kad ši teismo praktika taikoma ir šioje byloje.
- 66 Šioje byloje pažymėtina, kad savo ieškinyje nurodytais reikalavimais ieškovai prašo panaikinti visus ginčijamus aktus. Tačiau ieškinyje jie identifikuoja tam tikras nuostatas, susijusias su valstybės tarnautojų, t. y. pirmiausia, ADEDY, kaip profesinės organizacijos, apimančios visus valstybės tarnautojus, paskui, Spyridon Papaspyros ir Ilias Iliopoulos, jų pačių kaip valstybės tarnautojų, teisine padėtimi ir kurios daro jiems žalą.
- 67 Ieškinyje ieškovai nurodo, kad patirta žala atsirado, pirma, sumažinus velykines, vasaros ir kalėdines premijas, kaip tai numatyta Pagrindinio akto 2 straipsnio 1 dalies f punkte, ir, antra, pagal Pagrindinio akto 2 straipsnio 2 dalies b punktą pakeitus pensijų sistemą padidinus pensinį amžių bei sumažinus pensijas, kurios turės būti išmokėtos šiuo metu dirbantiems valstybės tarnautojams. Kaip patirtą žalą ieškovai taip pat nurodo valstybės institucijų veiklos pablogėjimą, kuris atsirado apribojus išeinančių į pensiją valstybės tarnautojų pakeitimą, kaip tai numatyta Pagrindinio akto, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/486, 2 straipsnio 2 dalies a punkte.
- 68 Pirmiausia reikia išnagrinėti ieškovų tiesioginę sąsają su trimis minėtomis aiškiai identifiкуotomis nuostatomis, neva padariusioms jiems žalą, paskui, likusių ginčijamo akto nuostatų tiesioginę sąsają.

Dėl Pagrindinio akto, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/486, 2 straipsnio 1 dalies f punkto, 2 straipsnio 2 dalies b punkto ir 2 straipsnio 2 dalies a punkto, tiesioginės sąsajos su ieškovais

– Pagrindinio akto 2 straipsnio 1 dalies f punktas

- 69 Pagrindinio akto 2 straipsnio 1 dalies f punkte numatyta:

„1. Graikija iki 2010 m. birželio mėn. pabaigos priima šias priemones:

<...>

- f) sumažina valstybės tarnautojams mokamas velykines, vasaros ir kalėdines premijas bei išmokas, siekdama per visus metus sutaupyti 1 500 mln. EUR (1 100 mln. EUR 2010 m.);“

- 70 Pažymėtina, kad ši nuostata neaiški, nes joje nepatikslinamos numatyto sumažinimo detalės, būdas, kuriuo ji bus įgyvendinta, ar valstybės tarnautojų, kuriems ji bus taikoma, kategorijos. Tačiau šia nuostata nustatomas aiškus tikslas, kurį reikia pasiekti mažinant valstybės tarnautojams mokamas premijas, t. y. per metus sutaupyti tam tikrą sumą. Taigi ši nuostata nekliudo Graikijos Respublikai pirmiausia netaikyti premijų sumažinimo tam tikroms valstybės tarnautojų kategorijoms principo, jei pasiekiamas tikslas sutaupyti lėšų. Darytina išvada, kad ši nuostata Graikijos institucijoms suteikia diskreciją patikslinti visas premijų mažinimo detales priimant nacionalines įgyvendinimo priemones ir tai bus tokios priemonės, kurios, galbūt tiesiogiai paveiks ieškovų teisinę padėtį. Iš tiesų būtent šių

priemonių turinyje bus apibrėžta, ar, kai kuriems ieškovams bus sumažintos premijos ir kuria dalimi. Jie taip pat galės pateikti ieškinį dėl šių nacionalinių įgyvendinimo priemonių nacionaliniams teismuose.

- 71 Grįsdami savo tvirtinimą, kad Pagrindinio akto 2 straipsnio 1 dalies f punktas yra tiesiogiai su jais susijęs, ieškovai nurodo į nusistovėjusią teismo praktiką, pagal kurią nagrinėjamas aktas yra tiesiogiai susijęs su atitinkamu asmeniu, kai galimybė, jog akto adresatai nagrinėjamos priemonės neįgyvendins, yra visiškai teorinė ir neabejojama jų intencija veikti pagal jį (1985 m. sausio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Piraiiki-Patraiki ir kt. prieš Komisiją*, 11/82, Rink. p. 207, 8–10 punktai ir 1998 m. gegužės 5 d. Sprendimo *Dreyfus prieš Komisiją*, C-386/96 P, Rink. p. I-2309, 44 punktas; 1998 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos sprendimo *Oleifici Italiani ir Fratelli Rubino prieš Komisiją*, T-54/96, Rink. p. II-3377, 56 punktas). Šiuo klausimu ieškovai iš esmės teigia, kad Graikijos Respublika negalėjo neįgyvendinti ginčijamų aktų, nes jų laikymasis yra sąlyga šiai valstybei suteikiant finansinę paramą pagal tarpvyriausybinių mechanizmą, kaip tai nustatyta Pagrindinio akto 8 konstatuojamoje dalyje.
- 72 Šis argumentas negali būti priimtas. Iš tiesų net iš paties Pagrindinio akto 2 straipsnio 1 dalies f punkto teksto matyti, kad ši nuostata įpareigoja Graikijos Respubliką pasiekti biudžeto tikslą, t. y. per metus sutaupyti 1 500 mln. eurų (1 100 mln. eurų – 2010 m.) sumažinus valstybės tarnautojams mokamas premijas. Tačiau ši nuostata nenustato nei šio sumažinimo tvarkos, nei atitinkamų valstybės tarnautojų, kuriems ji taikoma, kategorijų – šie elementai palikti vertinti Graikijos Respublikai, kaip tai nurodyta 70 punkte.
- 73 Darytina išvada, kad Pagrindinio akto 2 straipsnio 1 dalies f punktas negali tiesiogiai daryti poveikio ieškovų teisei padėčiai ir jį įgyvendindamos Graikijos institucijos turi didelę diskreciją. Todėl darytina išvada, kad ši nuostata nėra tiesiogiai susijusi su ieškovais, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.

– Pagrindinio akto 2 straipsnio 2 dalies b punktas

- 74 Pagrindinio akto 2 straipsnio 2 dalies b punkte numatyta pareiga Graikijos Respublikai iki 2010 m. rugsėjo mėn. pabaigos priimti pensijų sistemos reformos įstatymą, siekiant užtikrinti sistemos tvarumą vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiu. Šia nuostata taip pat nustatytos tokio įstatymo turinio bendros gairės. Šioje nuostatoje pirmiausia nurodyta, kad įstatymu visų pirma turėtų būti nustatomas privalomas pensinis amžius – 65 m., numatytas esamų pensijų fondų sujungimas į tris, pensijų viršutinės ribos mažinimas, laipsniškas minimalaus įmokų laikotarpio didinimas visai pensijai gauti ir griežtesnių sąlygų invalidumo pensijoms gauti nustatymas. Pagaliau nustatyta, kad, įgyvendinus šį įstatymą, ateinančiais dešimtmečiais turėtų būti sumažintas numatomas pensinių išlaidų ir BVP santykio didėjimas – jis būtų mažesnis už euro zonos vidurkį, o viešojo sektoriaus pensinių išlaidų didėjimas 2010–2060 m. būtų apribotas iki mažiau kaip 2,5 % BVP.
- 75 Pirmiausia pažymėtina, kad Sprendimo 2010/486 1 straipsnio 2 dalimi Pagrindinio akto 2 straipsnio 2 dalies b punktas buvo panaikintas. Nesant jokio ieškovų tvirtinimo, kad panaikinta nuostata jiems turėjo nepalankų teisinį poveikį konkrečiai jos galiojimo laikotarpiu, t. y. laikotarpiu nuo pranešimo apie Pagrindinį aktą Graikijos Respublikai datos ir pranešimo apie Sprendimą 2010/486 Graikijos Respublikai, darytina išvada, jog ieškovai veltui rėmėsi Pagrindinio akto 2 straipsnio 2 dalies b punktu siekdami pagrįsti savo teisę pareikšti ieškinį dėl minėto akto.
- 76 Bet kuriuo atveju ši nuostata nėra tiesiogiai susijusi su ieškovais jos galiojimo laikotarpiu. Iš tiesų iš šios nuostatos teksto matyti, kad jai reikėjo priimti ją įgyvendinantį nacionalinį įstatymą. Joje buvo nustatytas tikslas, kurį šiuo įstatymu reikėjo pasiekti, t. y. Graikijos pensijų sistemos tvarumas, ir bendrai apibrėžtos tam tikros priemonės, kurias reikėjo numatyti šiame įstatyme. Atsižvelgiant pirmiausia į šios nuostatos taikymo sritį, kuri susijusi ne tik su valstybės tarnautojais, bet ir su visais privataus ir viešojo sektoriaus į pensiją išeinančiais darbuotojais, ja nebuvo siekiama nustatyti

visapusiško ir savaime pakankamo Graikijos pensijų sistemos reglamentavimo, kuriam nereikėtų taikymo priemonių ir kurio įgyvendinimas būtų visiškai automatinis, išplaukiantis vien iš šios nuostatos. Darytina išvada, kad Pagrindinio akto 2 straipsnio 2 dalies b punktas Graikijos valdžios institucijoms paliko labai didelę diskreciją siekiant apibrėžti įstatymo, kuris turėjo jį įgyvendinti, turinį, jeigu juo užtikrintas Graikijos pensijų sistemos tvarumas vidutinės trukmės ir ilguoju laikotarpiu. Todėl tiesioginį poveikį ieškovų teisei padėčiai būtų daręs būtent šis įstatymas. Darytina išvada, kad Pagrindinio akto 2 straipsnio 2 dalies b punktas nėra tiesiogiai susijęs su ieškovais, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.

– Pagrindinio akto, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/486, 2 straipsnio 2 dalies a punktas

77 Pagrindinio akto, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/486, 2 straipsnio 2 dalies a punkte numatyta:

„Graikija iki 2010 m. rugsėjo mėn. pabaigos priima šias priemones:

a) <...> ir tik 20 % į pensiją išėjusių viešojo sektoriaus darbuotojų pakeitimas (centrinės valdžios ir vietos valdžios sektoriuose, socialinio draudimo fonduose, valstybės įmonėse, valstybinėse agentūrose ir kitose valstybės įstaigose) <...>“.

78 Pagrindinio akto, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/486, 2 straipsnio 2 dalies a punktas tiesiogiai nesusijęs su ieškovais, nes jis sudaro bendrą viešojo administravimo institucijų organizacinę ir valdymo priemonę, kuri nedaro tiesioginio poveikio jų teisei padėčiai. Kadangi, kaip teigia ieškovai, ši nuostata lemia valstybės sektoriaus veikimo pablogėjimą ir blogina ieškovų darbo sąlygas, tai yra aplinkybė, kuri susijusi ne su jų teise, o tik su faktine padėtimi (šiuo klausimu žr. 2010 m. gegužės 21 d. Bendrojo Teismo nutarties *ICO Services prieš Parlamentą ir Tarybą*, T-441/08, 62 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

79 Atsižvelgiant į pirmesnius svarstymus, darytina išvada, kad nė viena iš trijų ieškovų aiškiai identifikuotų ginčijamų aktų nuostatų nėra tiesiogiai su jais susijusi, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.

Dėl likusių skundžiamų aktų nuostatų tiesioginės sąsajos su ieškovais

80 Kiek tai susiję su šiuo ieškiniu, likusiose skundžiamų aktų nuostatose numatyta, kad Graikijos Respublika priims tam tikras fiskalines konsolidavimo priemones, kuriomis būtų sustiprinta fiskalinė priežiūra ir biudžetinė drausmė, taip pat struktūrines priemones, kuriomis būtų siekiama bendrai pagerinti Graikijos ekonomikos konkurencingumą, ir galiausiai – sumažinti perviršinį valstybės deficitą.

81 Tarp šių likusių nuostatų yra tokių, kurios susijusios su valstybės tarnautojais ir kurias ieškovai ieškinyje paprasčiausiai išvardijo, tačiau konkrečiai nepaaiškino, kaip jos su jais tiesiogiai susijusios ir kaip buvo kenkiama tarnautojams.

82 Dėl informacijos dėlei Bendrasis Teismas pažymi, kad ieškovai citavo Pagrindinio akto, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/486, 2 straipsnio 1 dalies b punktą, kuriame numatyta, kad Graikijos Respublika iki 2010 m. birželio mėn. pabaigos priims įstatymą, kuriuo bus panaikintos visos mokesčių sistemos išimties ir autonominio apmokestinimo nuostatos, įskaitant specialiųjų priemonių valstybės tarnautojams pajamas; Pagrindinio akto 2 straipsnio 5 dalies a punktą, kuriame iš esmės numatyta, kad Graikijos Respublika iki 2010 m. birželio mėn. pabaigos priims supaprastintą ir vienodą valstybės sektoriui, vietos valdžios institucijoms ir kitoms agentūroms taikomą darbo užmokesčio, atspindinčio produktyvumą ir uždavinius, sistemą; Pagrindinio akto 2 straipsnio 3 dalies m punktą, įterptą Sprendimu 2010/486, pagal kurį Graikijos Respublika iki 2010 m. gruodžio mėn. pabaigos priima įstatymą, draudžiantį vietos valdžios institucijoms bent iki 2014 m. pateikti deficitinius biudžetus, ir

pagaliau Pagrindinio akto 2 straipsnio 5 dalies e punktą, įterptą Sprendimu 2010/486, kuriame numatyta, jog Graikijos institucijos iki 2011 m. birželio mėn. pabaigos pakeis papildomų viešojo sektoriaus pensijų sistemų veikimą siekiant stabilizuoti išlaidas ir užtikrinti jų neutralumą biudžeto atžvilgiu.

- 83 Kiek tai susiję su minėtomis nuostatomis ir, bendrai kalbant, visomis likusiomis ginčijamų aktų nuostatomis, reikia padaryti dvi išvadas.
- 84 Pirma, dėl visų šių nuostatų, atsižvelgiant į jų apimtį, reikia nacionalinių įgyvendinimo priemonių, kuriose būtų patikslintas jų turinys. Jas įgyvendindamos Graikijos institucijos turi didelę diskreciją su sąlyga, kad bus pasiektas pagrindinis tikslas – sumažinti perviršinį deficitą. Būtent šios nacionalinės nuostatos galiausiai darys tiesioginį poveikį ieškovų teisinei padėčiai.
- 85 Antra, kiek tai susiję su neigiamomis pasekmėmis, kurias ieškovams ir bendrai valstybės tarnautojams, kaip ADEDY nariams, gali sukelti šios nuostatos ekonominėje arba darbo sąlygų srityje, pažymėtina, kad jos susijusios ne su jų teisine, o tik su faktine padėtimi (žr. šio sprendimo 78 punktą).
- 86 Todėl ieškovams nepateikus konkretesnių argumentų darytina išvada, kad likusios ginčijamo akto nuostatos nėra su jais tiesiogiai susijusios, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.
- 87 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad ieškovai nėra tiesiogiai susiję su ginčijamais aktais.
- 88 Taigi darytina išvada, kad ieškovai netenkina vienos iš priimtumo sąlygų, nustatytų SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje, t. y. tos, kuri susijusi su tiesiogine sąsaja ir yra bendra pateikiant ieškinius dėl šioje nuostatoje nurodytų antrosios ir trečiosios kategorijos aktų (žr. šio sprendimo 61 punktą), todėl nėra būtina nagrinėti klausimo, ar ieškovai yra konkrečiai susiję su ginčijamais aktais arba ar ginčijami aktai yra reglamentuojamojo pobūdžio, kaip tai suprantama pagal minėtą nuostatą (šiuo klausimu žr. 2011 m. birželio 15 d. Bendrojo Teismo nutarties *Ax prieš Tarybą*, T-259/10, 25 punktą).

Dėl ieškovų veiksmingos teisminės apsaugos

- 89 Dėl ieškovų tvirtinimo, kad tuomet, jei ieškinys būtų pripažintas nepriimtiniu, jie netektų teisės į veiksmingą teisminę apsaugą, pažymėtina, jog, kaip buvo konstatuota nusistovėjusioje teismo praktikoje, Sutartyje, pirma, 263 ir 277 straipsniuose ir, antra, 267 straipsnyje įtvirtinta užbaigta teisių gynimo priemonių ir procedūrų sistema, skirta užtikrinti institucijų teisės aktų teisėtumo kontrolę, kurią turi atlikti Sąjungos teismas. Pagal šią sistemą fiziniai ar juridiniai asmenys, negalintys tiesiogiai apskusti visuotinai taikomų Sąjungos aktų dėl SESV 263 straipsnyje nustatytų priimtumo sąlygų, turi galimybę, be kita ko, remtis tokių aktų negaliojimu nacionaliniuose teismuose, paskatinant šiuos teismus, kurie patys neturi jurisdikcijos pripažinti šių aktų negaliojančiais, pateikti šiuo atžvilgiu prejudicinius klausimus Teisingumo Teismui (šiuo klausimu žr. 2002 m. birželio 25 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą*, C-50/00 P, Rink. p. I-6677, 40 punktą; 2004 m. balandžio 1 d. Sprendimo *Komisija prieš Jégo-Quéré*, C-263/02 P, Rink. p. I-3425 30 punktą ir 2009 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Sahlstedt ir kt. prieš Komisiją*, C-362/06 P, Rink. p. I-2903, 43 punktą).
- 90 Taigi šioje byloje atsižvelgiant į tai, kad ginčijamiems aktams Graikijos Respublika turi priimti įgyvendinimo priemones, ieškovai turi galimybę jas apskusti nacionaliniame teisme ir per tokį teismo procesą įrodinėti ginčijamų aktų neteisėtumą, o tuomet nacionalinis teismas galėtų pateikti prejudicinį klausimą Teisingumo Teismui.

- 91 Siekdami pagrįsti savo teiginį, susijusį jų teisės į veiksmingą teisminę apsaugą atėmimu, ieškovai nurodo proceso Graikijos administraciniuose teismuose lėtumą ir tai, kad jų Bendrajame Teisme pateikto ieškinio atmetimas kaip nepriimtino suteikia ginčijamiems aktams teisėtumo prezumpciją.
- 92 Šie argumentai negali būti priimti.
- 93 Viena vertus, iš teismo praktikos matyti, kad Sąjungos teisme pareiškiamo ieškinio dėl tokių aktų panaikinimo priimtumas negali priklausyti nuo to, ar yra galimybė nacionaliniame teisme imtis teisių gynimo priemonės, kuri leistų išnagrinėti tokių aktų teisėtumą (žr. 2005 m. lapkričio 28 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *EEB ir kt. prieš Komisiją*, T-94/04, Rink. p. II-4919, 63 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). *A fortiori* Sąjungos teisme pareiškiamo ieškinio priimtumas negali priklausyti nuo tariamo nacionalinių procedūrų lėtumo. Šiuo klausimu primintina, kad ESS 19 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje numatyta, kad valstybės narės numato teisių gynimo priemonės, būtinas užtikrinant veiksmingą teisminę apsaugą Sąjungos teisei priklausančiose srityse.
- 94 Kita vertus, šio ieškinio atmetimas kaip nepriimtino nacionaliniam teismui nesukuria jokio precedento dėl klausimo esmės.
- 95 Iš to, kas pasakyta, išplaukia, jog ieškovų tvirtinimas, kad jei Bendrasis Teismas atmes jų ieškinį kaip nepriimtina, bus pažeista jų teisė į veiksmingą teisminę apsaugą, turi būti atmestas.
- 96 Pagaliau ieškovų tvirtinimas, kad ieškinys turi būti išnagrinėtas iš esmės, nes ginčijamų aktų trūkumai yra tokie rimti, kad jie pakerta piliečių pasitikėjimą Sąjungos organais, turi būti atmestas. Iš tiesų Sąjungos teismas negali nepaisyti ieškinio dėl panaikinimo priimtumo taisyklių, nustatytų SESV 263 straipsnyje.
- 97 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, šį ieškinį reikia pripažinti nepriimtiniu. Todėl nėra reikalo nagrinėti Tarybos subsidiariai nurodyto prieštaravimo dėl priimtumo, susijusio su pavėluotu ieškinio dėl pagrindinio akto pateikimu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 98 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovai pralaimėjo, remiantis Tarybos reikalavimais iš jų reikia priteisti bylinėjimosi išlaidas.
- 99 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą į bylą įstojusios institucijos pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Komisija pati padengs savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nutaria:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Nurodyti *Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon* (ADEDY), *Spyridon Papaspyros ir Ilias Iliopoulos* padengti savo bei Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Priimta 2012 m. lapkričio 27 d. Liuksemburge.

Kancleris
E. Coulon

Pirmininkas
J. Azizi

Turinys

Teisinis pagrindas	2
ES sutartis	2
ESV sutartis	2
Stabilumo ir augimo paktas	4
Ginčo aplinkybės	5
Graikijos skolos krizė ir tarpvyriausybiniis finansinės paramos Graikijos Respublikai mechanizmas	5
Perviršinio deficito procedūra Graikijos Respublikos atžvilgiu	6
Prieš priimant ginčijamus aktus pradėta procedūra	6
Ginčijami aktai	6
– Sprendimas 2010/320/ES	6
– Sprendimas 2010/486/ES	7
Procesas ir šalių reikalavimai	8
Dėl teisės	9
Dėl ieškovų teisės pareikšti ieškinį	9
Dėl Pagrindinio akto, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/486, 2 straipsnio 1 dalies f punkto, 2 straipsnio 2 dalies b punkto ir 2 straipsnio 2 dalies a punkto, tiesioginės sąsajos su ieškovais	10
– Pagrindinio akto 2 straipsnio 1 dalies f punktas	10
– Pagrindinio akto 2 straipsnio 2 dalies b punktas	11
– Pagrindinio akto, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/486, 2 straipsnio 2 dalies a punktas	12
Dėl likusių skundžiamų aktų nuostatų tiesioginės sąsajos su ieškovais	12
Dėl ieškovų veiksmingos teisminės apsaugos	13
Dėl bylinėjimosi išlaidų	14